

Petinšestdeset let Gorenjskega muzeja (43)

Predmeti pripovedujejo zgodbe

ALENKA PIPAN

GORENJSKI
MUZEJ

Kako hitro čas beži. Še nedolgo tega smo se v maju pripravljali na praznovanje 65-letnice Gorenjskega muzeja na gradu Khislstein. Danes se naši pogovori vrtijo okrog obujanja spominov na počitniška doživetja. Da je dediščina dobila velik pomen z razvojem t. i. kulturnega turizma, ni nobenega dvoma. V Gorenjskem muzeju se trudimo z organizacijo razstav, muzejskih večerov, delavnic, vodstev in drugih prireditev približati bogato dediščino gorenjskega prostora. Brez predmetov, ki jih muzej hrani, je (skoraj) nemogoče raziskovati preteklost.

Gorenjski muzej je praznoval svoj rojstni dan z dnevom odprtih vrat, na

katerem smo predstavili muzejske poklice, sodelavke iz konservatorsko restavratorske delavnice so svetovale, kako predmete, ki jih je že načel zob časa, varovati in hraniti, otroci pa so se preizkusili v večini streljanja z lokom na lokostrelski zabavi. Našemu vabilu ste se odzvali tudi tisti, ki ste muzeju podarili predmete z unikatno zgodbo. Kako ste nam pomagali obogatiti naše obstoječe zbirke? Podarili ste avstro-ogrsko čutarico iz 1. svetovne vojne, pokal iz jazzovskega festivala, ki ga je leta 1988 prejelo Jazz društvo Kranj sekcija Dixieland, koledar tovarne IBI Kranj itd. Ob tej priliki se vam za vaš dar iskreno zahvaljujem v

imenu sodelavcev Gorenjskega muzeja.

Le kaj se dogaja s predmeti, ko prestopijo prag muzeja? Dokumentacija o predmetih, ki jih muzej hrani, je osnova vsake dobre in pregledne muzejske dejavnosti. Predmeti, ki jih muzej prevzame, morajo biti evidentirani. Prinašalca oziroma lastnika vprašamo po imenu predmeta, materialu, izdelavi, zgodovini predmeta, njegovi uporabi, dokumentih in fotografijah, ki so z njim povezani. V akcesiji, formalnem postopku sprejemanja gradiva, ostanejo poškodovani predmeti, predmeti brez podatkov, več istovrstnih predmetov naenkrat ... Ko se kustos na podlagi premišljene zbiralne politike

Pokal z jazzovskega festivala s pripadajočo muzejsko dokumentacijo /Foto: Alenka Pipan

odloči, da bo predmet uvrstil v zbirko, za katero skrbi, ga čim prej inventarizira (najkasneje v roku enega leta). Inventarizira le usposobljen odgovorni kustos, ki poskrbi za strokovno obravnavo predmeta, mu dodeli edinstveno inventarno številko, ga vpiše v inventarno knjigo, ki je temeljni dokument vsake muzejske zbirke, in zagotovi ustrezne pogoje

hrambe. S postopkom inventarizacije predmet postane muzealija, premična kulturna dediščina.

Iz dokumentacije zbirke razberemo, kako podatke predmete zbiramo, hranimo, kako ravnamo z njimi in kako jih najdemo. Ko se sprašujemo o koristih urejene dokumentacije, je nujno zavedanje, da so podatki tisti, ki nas preživijo.